

Μωρὸς ἐγὼ ! εἰς τὴν μικρὰν παλάμην μου νὰ δράξω
Τὸ ἄπειρον ἐπόθησα, τὴν γῆν καὶ τοὺς ἀστέρας
Καὶ εἰς ἓν νεῦμά μου ζητῶ τὸ πᾶν νὰ ὑποτάξω,
Τὰ πνεύματα τῶν θαλασσῶν, τὸ πῦρ καὶ τοὺς ἀέρας.

Κ' ἐνῷ ζητῶ τὴν κορυφὴν βουνοῦ χιονοδόλου
Νὰ ἀναβῶ, ὡς λησμονῶ τῆς γῆς ὅτ' εἶμαι σκώληξ
Ὅτι μὴδὲν ἐνώπιον τοῦ κόσμου εἶμαι ὅλου
Καὶ σθένεμαι μ' ἐν φύσημα, ὡς σθένευντ' ἡ παμφόλυξ,

Μ' ἐλπίδας τρέφομαι ψευδεις, μὲ μάχους ὀπτασίας,
Μὲ ὄνειρά εὐρύσινα τὸν βίον διανύω
Καὶ εἰς τὸ μέλλον προσδοκῶν στιγμὰς εὐδαιμονίας
Ἐξαίφνης πρὸ τοῦ τέρατος τὸ στάδιόν μου κλείω.

Δὲν μοὶ ἀρκοῦσιν ἅπασαι αἱ ἡδοναὶ τοῦ κόσμου !
Ἡ γῆ μοὶ φαίνεται εὐτελής καὶ φαύλη κατοικία . . .
Καὶ ὅμως μὲ τὸ δρέπανον ὁ θάνατος ἐμπρὸς μου
Μὲ περιμένει, ! ἄφες με, ὦ ! ἄφες μ' ἀπληστία !

Κ' ἐνῷ βραδύς ὁδοιπορῶ, ταχὺς περὰ ὁ χρόνος,
Παρέρχονται τὰ ἔτη μου ὡσεὶ ἡμέρα μία
Καὶ τῆς χαρᾶς προσέρχεται ὁ ἀδόλος ὁ στόνος,
Ὡ ! ἄφες, ἄφες μ' εὐτελής καὶ πλάνος ὀπτασία !

Ἡ δόξα εἶναι ὄνειρον τῆς Τύχης καὶ ἀπάτη !
Ὅταν παρέλθῃ αὐτὴ ἡ νύξ' ἡ ἐγγίστη ἡ πρωΐα
Παρέρχεται καὶ ὀπισθεν ἐν ἔχνοσ δὲν χαράττει
Ὡ ! ἄφες μ' ἄφες μ' εὐτελής κενὴ φιλοδοξία !

Τῆς δόξης ἡ πολύζηλος πορφύρα ἐπισύρει
Τὸν μῶμον, ὡς ὁ ἄνεμος τὴν μούρην τρικυμίαν,
Καὶ ἀλαζόνα κεφαλὴν ὁ φθόνος τότε ἐγείρει
Κ' ἐνδύεται μὲ τὴν αἰσχρὰν τοῦ ψεύδους πανοπλίαν.

Δὲν θέλω δόξαν Καίσαρος ἢ θησαυροὺς τοῦ Κροίτου·
Ἐρρέτωσαν διὰ παντός ! Δὲν μὲ εὐφραίνουν πλέον
Θέλω τὸν βίον ἥρεμον ὡς λίμνην παραδείσου,
Ἀνέφελον, γαλήνιον ἐν μέσῳ τῶν ἀνθέων.

Θέλω νὰ ζῶ ὡς ἄγνωστος κογχύλη τῆς θαλάσσης.
Δὲν θέλω εἰς τὰ κύματα τὰ ἄπιστα νὰ πλέω·
Ἄλλ' εἰς τὰ βάθη τῆς νὰ ζῶ μακρὰν τῆς τύρβης πάσης.
Καὶ ὡς ὁ θύμος τῶν βουνῶν τὴν αὖραν ν' ἀναπνέω.

Κ ΞΕΝΟΣ

Λέσεις τοῦ ἐν τῷ Γ'. φυλλαδίῳ γρίφου

Μῖ ὅ οὐ μῖν ὕς αἶξ οἶνοι νὰ μῖ γυνὴ π' Ἀθως

Μὴ ὑπομείνης ἕξιν, ἵνα μὴ γίνη πάθος

Πρῶτος ἔδωκεν ὑμῖν τὴν ἄνω λύσιν ὁ κύριος Ἰε Γαβριᾶς, ὅστις καὶ ἔλαβε τὴν ὁρισθεῖσαν ἀμοιβήν.

ΑΙΝΙΓΜΑ

Τὸ ὅλον μου ὅτι πολὺς εἶμαι ἐγὼ σημαίνει
Καὶ ὄχι εἰς ἰσότητα μικρὰν, οὐτιδανήν.
Τὸ πρῶτον μου ἐὰν χαθῇ, τ' ἄλλο κακὸν ἐμφαίνει
Πάθος ἀνύσιον πολὺ. Ἄν μ' ἀφαιρέσης νῦν
Τὸ δεύτερον καὶ τρίτον μου, θά γείνω αἰφνιδίως
Ζῶον ἀθῶον, ἄκακον, δουλεύον αἰωνίως.